

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 19. marca 2015*

„Dumping — Dovozy bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska — Rozšírenie konečného antidumpingového cla na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne — Obchádzanie — Nedostatok spolupráce — Články 13 a 18 nariadenia (ES) č. 1225/2009 — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie“

Vo veci T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT, so sídlom v Tangerangu (Indonézia), v zastúpení: T. Müller-Ibold a F.-C. Laprévotte, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci R. Bierwagen, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland a M. França, splnomocnení zástupcovia,

a

Maxcom Ltd, so sídlom v Plovdive (Bulharsko), v zastúpení: L. Ruessmann, advokát, a J. Beck, solicitor,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 501/2013 z 29. mája 2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike rozširuje na dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku (Ú. v. EÚ L 153, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory M. van der Woude (spravodajca), sudcovia I. Wiszniewska-Bialecka a I. Ulloa Rubio,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. septembra 2014,
vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Chin Haur Indonesia, PT, je taiwanskou spoločnosťou dovážajúcou bicykle vyrobené v Indonézii do Európskej únie. Namieta rozšírenie konečného antidumpingového cla uloženého vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 990/2011 z 3. októbra 2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 261, s. 2) niektorým spoločnostiam z Indonézie.

Hlavné pôvodné antidumpingové a antisubvenčné konania

- 2 Nariadením Rady (EHS) č. 2474/93 z 8. septembra 1993, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike do spoločenstva a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné antidumpingové clo (Ú. v. ES L 228, s. 1; Mim. vyd. 11/051, s. 3), Rada Európskych spoločenstiev stanovila konečné antidumpingové clo vo výške 30,6 % na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne.
- 3 Po preskúmaní pred uplynutím platnosti opatrení podľa jej nariadenia (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES 1996, L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) v znení zmien a doplnení [nahradeného nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, korigendum Ú. v. EÚ 2010, L 7, s. 22) ďalej len „základné nariadenie“], a najmä v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia č. 384/96 (teraz článok 11 ods. 2 základného nariadenia), Rada nariadením (ES) č. 1524/2000 z 10. júla 2000, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. ES L 175, s. 39; Mim. vyd. 11/033, s. 319) rozhodla o zachovaní antidumpingového cla vo výške 30,6 %.
- 4 Rada na základe predbežného preskúmania podľa článku 11 ods. 3 nariadenia č. 384/96 (teraz článok 11 ods. 3 základného nariadenia) nariadením (ES) z 12. júla 2005, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovozy bicyklov s pôvodom vo Vietname a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1524/2000 (Ú. v. EÚ L 193, s. 1) zvýšila platné antidumpingové clo na 48,5 %.
- 5 Po predbežnom preskúmaní z dôvodu uplynutia platnosti opatrení podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia Rada vykonávacím nariadením č. 990/2011 rozhodla o zachovaní antidumpingového cla vo výške 48,5 %.
- 6 Európska komisia v apríli 2012 podľa článku 10 nariadenia Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 188, s. 93), oznámila začatie antisubvenčného konania týkajúceho sa dovozu bicyklov s pôvodom v Číne do Únie.

- 7 Komisia na jednej strane 22. mája 2013 prijala rozhodnutie 2013/227/EÚ z 22. mája 2013, ktorým sa ukončuje antisubvenčné konanie týkajúce sa dovozu bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 136, s. 15), bez uloženia ďalších antisubvenčných opatrení. Na druhej strane, Rada po predbežnom preskúmaní podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia prijala 29. mája 2013 nariadenie, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie č. 990/2011 (Ú. v. EÚ L 153, s. 17).

Konanie vo veci obchádzania

- 8 Európska federácia výrobcov bicyklov (EBMA) predložila Komisii 14. augusta 2012 v mene troch výrobcov bicyklov z Únie jednak žiadosť o prešetrenie možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne a jednak žiadosť o zavedenie registrácie dovozu bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v týchto krajinách.
- 9 Komisia prijala 25. septembra 2012 nariadenie (EÚ) č. 875/2012 z 25. septembra 2012, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike prostredníctvom dovozu bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska, ktorý má alebo nemá deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku, a na základe ktorého sa zavádza registrácia takéhoto dovozu (Ú. v. EÚ L 258, s. 21).
- 10 Toto prešetrovanie sa týkalo najmä zistenia údajnej zmeny v štruktúre obchodu po zvýšení antidumpingového cla v roku 2005. Prešetrovanie zahŕňalo obdobie od 1. januára 2004 do 31. augusta 2012 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Podrobnejšie údaje sa zozbierali za obdobie od 1. septembra 2011 do 31. augusta 2012 (ďalej len „vykazované obdobie“) s cieľom preskúmať možné oslabenie nápravných účinkov platných opatrení, ako aj výskyt dumpingu.
- 11 Žalobkyňa bola oboznámená so začatím prešetrovania vo veci obchádzania a 26. septembra 2012 jej bol doručený formulár žiadosti o oslobodenie. Bola vyzvaná, aby na uvedený formulár odpovedala elektronickou formou najneskôr do 2. novembra 2012.
- 12 Komisii bol 5. novembra 2012 doručený papierový formulár žiadosti o oslobodenie odoslaný žalobkyňou. V tomto formulári žalobkyňa predovšetkým tvrdila, že sa nepodieľala na montážnej činnosti v tretích krajinách v zmysle článku 13 ods. 2 základného nariadenia.
- 13 Komisia zaslala žalobkyni 27. novembra 2012 list, v ktorom ju žiadala, aby jej počas overovania na mieste predložila niektoré dokumenty, najmä výkazy prác použité pri príprave odpovede na formulár žiadosti o oslobodenie.
- 14 Komisia zaslala žalobkyni 29. novembra 2012 ďalší list, v ktorom ju žiadala, aby jej najneskôr do 3. decembra 2012 predložila nové informácie týkajúce sa trinástich údajov chýbajúcich v odpovedi na formulár žiadosti o oslobodenie. Žalobkyňa predložila Komisii niektoré dokumenty 3. a 4. decembra 2012.
- 15 Overovanie na mieste sa uskutočnilo 6. a 7. decembra 2012 v priestoroch žalobkyne. Pri tejto príležitosti žalobkyňa odovzdala Komisii opravený formulár žiadosti o oslobodenie.
- 16 Komisia 28. januára 2013 žalobkyňu informovala o jej zámere uplatniť voči nej článok 18 základného nariadenia. Žalobkyňa predložila svoje pripomienky 4. februára 2013.
- 17 Komisia 21. marca 2013 zaslala žalobkyni, ako aj úradom Indonézie a Číny, všeobecný informačný dokument, v ktorom uviedla svoje závery týkajúce sa procesov prekládky a montáže, a oznámila svoj zámer navrhnuť rozšírenie antidumpingových opatrení uložených na dovoz bicyklov s pôvodom

v Číne aj na dovozy s pôvodom v Indonézii. V prílohe B všeobecného informačného dokumentu Komisia zamietla žiadosť žalobkyne o oslobodenie najmä z dôvodu nespoľahlivosti poskytnutých informácií.

- 18 Žalobkyňa namietala závery všeobecného informačného dokumentu vo svojom liste z 9. apríla 2013. Ďalšie pripomienky v tejto súvislosti predložila 28. mája 2013.
- 19 Dňa 29. mája 2013 prijala Rada vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 501/2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením č. 990/2011 rozširuje na dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku (Ú. v. EÚ L 153, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

Napadnuté nariadenie

- 20 V odôvodneniach 28 až 33 napadnutého nariadenia Rada na jednej strane zdôraznila, že žiadosť o oslobodenie v súlade s článkom 13 ods. 4 základného nariadenia predložili štyri spoločnosti z Indonézie, ktoré predstavovali počas vykazovaného obdobia 91 % celkového objemu dovozu z Indonézie do Únie. Na druhej strane sa domnievala, že údaje predložené jednou spoločnosťou boli neoveriteľné a nespoľahlivé. Napriek predloženým pripomienkam zastávala Rada názor, že informácie predložené touto spoločnosťou nemožno zohľadniť. Konštatovania týkajúce sa tejto spoločnosti preto vychádzali z dostupných údajov v súlade s článkom 18 základného nariadenia. Ostatné tri spoločnosti boli posúdené ako spolupracujúce.
- 21 V odôvodneniach 45 až 58 napadnutého nariadenia Rada po preskúmaní vývoja obchodného toku medzi Čínou, Indonéziou a Úniou, ako aj objemov výroby, dospela k záveru, že po zvýšení antidumpingového cla v roku 2005 došlo k zmene v štruktúre obchodu medzi Indonéziou a Úniou v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.
- 22 V odôvodneniach 59 až 67 napadnutého nariadenia Rada preskúmala povahu uplatnených praktík obchádzania.
- 23 V odôvodneniach 60 až 64 napadnutého nariadenia Rada analyzovala existenciu prekládky. V prvom rade konštatovala, že prekládka sa v prípade troch spolupracujúcich spoločností nezistila. Pokiaľ však ide o štvrtú spoločnosť, v prípade ktorej je podľa Rady uplatňovanie článku 18 základného nariadenia opodstatnené, „prešetrovaním sa zistilo, že spoločnosť nevlastnila dostatočné zariadenia na odôvodnenie objemov vývozu do Únie počas vykazovaného obdobia“ a „vzhľadom na chýbajúce akékoľvek ďalšie opodstatnenie je možné dospieť k záveru, že spoločnosť bola zapojená do praktík obchádzania prostredníctvom prekládky“ (odôvodnenie 62 napadnutého nariadenia). Vzhľadom na zmenu v štruktúre obchodu, na konštatovania týkajúce sa spoločnosti, v prípade ktorej je uplatňovanie článku 18 základného nariadenia odôvodnené a vzhľadom na skutočnosť, že nie všetci výrobcovia/vývozcovia z Indonézie podali žiadosť a spolupracovali, Rada dospela k záveru, že existuje prekládka výrobkov s čínskym pôvodom cez Indonéziu.
- 24 V odôvodneniach 65 až 67 napadnutého nariadenia Rada analyzovala existenciu montážnej činnosti. Dospela jednak k záveru, že v prípade troch spolupracujúcich spoločností sa montážna činnosť nezistila, a jednak že v prípade štvrtej spoločnosti, na ktorú sa uplatnil článok 18 ods. 1 základného nariadenia, nebolo možné stanoviť, či sa na montážnej činnosti podieľala. Existencia montážnych činností v zmysle článku 13 ods. 2 základného nariadenia prostredníctvom Indonézie preto nebola zistená.

- 25 V odôvodnení 92 napadnutého nariadenia Rada zdôraznila, že počas zisťovania sa neodhalila žiadna príčina alebo iné hospodárske zdôvodnenie, okrem vyhýbania sa platným opatreniam týkajúcich sa príslušného výrobku.
- 26 V odôvodneniach 94 a 95 napadnutého nariadenia Rada na jednej strane zdôraznila, že z porovnania úrovne odstránenia ujmy stanovenej v predbežnom preskúmaní v roku 2005 s váženou priemernou vývoznou cenou počas vykazovaného obdobia vyplynulo, že dochádzalo k výraznému predaju pod cenu. Na druhej strane pripomenula, že nárast dovozu z Indonézie do Únie bol z hľadiska množstva posúdený ako významný. Rada preto v odôvodnení 96 napadnutého nariadenia dospela k záveru, že existujúce opatrenia sú oslabené z hľadiska množstiev a cien.
- 27 V odôvodneniach 99 až 102 napadnutého nariadenia Rada v súlade s článkom 13 ods. 1 základného nariadenia preskúmala, či existujú dôkazy o výskyte dumpingu v porovnaní s normálnou hodnotou stanovenou v predbežnom preskúmaní ukončenom v roku 2005. Na účel stanovenia vývozných cien z Indonézie dotknutých obchádzaním, sa prihliadalo len na vývoz nespolupracujúcich výrobcov/vývozcov. Využili sa teda najlepšie dostupné údaje, v prejednávanej veci priemerné vývozné ceny bicyklov z Indonézie do Únie počas vykazovaného obdobia, ako sa uvádza v databáze Eurostatu Comext. Na základe rôznych úprav normálnej hodnoty a vývozných cien výskyt dumpingu vyplynul podľa Rady z porovnania týchto dvoch premenných.
- 28 Za týchto podmienok Rada dospela k záveru o existencii obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia z dôvodu prekládky cez Indonéziu. Konečné antidumpingové clo vo výške 48,5 % stanovené v článku 1 ods. 2 vykonávacieho nariadenia č. 990/2011 preto rozšírila na dovozy dotknutého výrobku odosielané z Indonézie, bez ohľadu na to, či majú deklarovaný pôvod v tejto krajine. Na základe konštatovaní uvedených v bode 20 vyššie Rada priznala oslobodenie od rozšírených opatrení trom zo štyroch vývozcov, ktorí požiadali o oslobodenie.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 29 Návrhom predloženým do kancelárie Všeobecného súdu 9. augusta 2013 podala žalobkyňa túto žalobu.
- 30 Samostatným podaním predloženým súbežne so žalobou žalobkyňa takisto navrhla, aby Všeobecný súd rozhodol o tejto žalobe v skrátanom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 31 Po zmene zloženia komôr Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený do siedmej komory, v dôsledku čoho jej bola pridelená táto vec.
- 32 Žiadosti o prejednanie veci v skrátanom konaní vyhovela siedma komora Všeobecného súdu rozhodnutím zo dňa 8. októbra 2013.
- 33 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 17. októbra a 8. novembra 2013, Komisia a EBMA podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady.
- 34 Uznesením z 11. novembra 2013 predseda siedmej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 35 Uznesením zo 17. decembra 2013 siedma komora Všeobecného súdu zamietla návrh EBMA na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 36 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. marca 2014 podala Maxcom Ltd návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady.

- 37 Listami z 27. marca a 15. mája 2014, na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania, položil Všeobecný súd žalobkyni písomné otázky a Radu vyzval, aby na tieto otázky odpovedala a predložila niektoré dokumenty. Účastníci konania vyhovelí týmto opatreniam na zabezpečenie priebehu konania v stanovených lehotách.
- 38 Uznesením zo 16. júla 2014 siedma komora Všeobecného súdu vyhovelá návrhu spoločnosti Maxcom na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 39 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 1 ods. 1 a 3 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom sa tieto ustanovenia týkajú žalobkyne,
  - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 40 Rada podporovaná Komisiou a spoločnosťou Maxcom navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
  - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

- 41 V rámci svojej písomnej odpovede na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, a následne počas pojednávania, Rada spochybnila prípustnosť žaloby v celom rozsahu. Na základe novinového článku, ku ktorému mala prístup počas súdneho konania, Rada uvádza, že žalobkyňa nie je pôvodným výrobcom bicyklov z Indonézie a už samotná jej existencia je pochybná. Rada z tohto novinového článku vyvodzuje, že čínsky podnik F. pôsobí v Indonézii ako výrobca. Za týchto podmienok bola žiadosť žalobkyne o oslobodenie podaná nesprávnym podnikom. Žalobu preto treba zamietnuť ako celok, pretože je neprípustná.
- 42 Žalobkyňa namieta tvrdenie Rady ako nedôvodné a založené na skutočnostiach, ktoré nie sú súčasťou spisu.
- 43 V tomto ohľade treba konštatovať, že krátky novinový článok v rozsahu jednej strany, ktorá sa týka žalobkyne, z ktorého Rada vychádza, je nejednoznačný, a v každom prípade nie je spôsobilý odôvodniť tvrdenie Rady.
- 44 Z predmetného novinového článku totiž vyplýva, že žalobkyňa, spoločnosť so sídlom na Taiwane, začala podnikáť v Indonézii od roku 1990. Táto spoločnosť bola výrobcou bicyklových dielov, ktorá svoje výrobky predávala v južnej a východnej Ázii, v Indonézii, v Južnej Amerike a v Taliansku. Jeden zo svojich závodov na montáž bicyklov prenechala čínskemu podniku F. Po uložení európskeho antidumpingového cla na dovozy bicyklov z Číny žalobkyňa prenajala svoju prevádzku podniku F, pričom presná povaha vzťahov medzi žalobkyňou a týmto podnikom nebola jasne vysvetlená.
- 45 Z toho vyplýva, že bez ohľadu na otázku, či môže predloženie krátkeho novinového článku v prípade absencie akéhokoľvek iného dôkazu vyvrátiť prípustnosť žaloby, treba konštatovať, že tvrdenia Rady uvedené v bode 41 vyššie neboli nijako podporené uvedeným novinovým článkom.
- 46 Keďže Rada v tomto ohľade neuviedla nijaké ďalšie skutočnosti, treba potvrdiť prípustnosť žaloby.

O veci samej

47 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto žaloby tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 13 ods. 1 a článku 18 ods. 1 základného nariadenia poukazuje na právne pochybenia a nesprávne právne posúdenie Rady, pokiaľ ide o existenciu obchádzania a povahu dostupných údajov. Druhý žalobný dôvod, ktorý je založený na porušení článku 18 základného nariadenia, porušení zásady proporcionality, ako aj povinnosti odôvodnenia, sa týka konštatovania o nespolupráci. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 13 ods. 1 základného nariadenia a zásady rovnakého zaobchádzania sa týka výskytu dumpingu.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 13 ods.1 a článku 18 ods. 1 základného nariadenia

48 Prvý žalobný dôvod žalobkyne sa delí na dve časti, ktoré sa týkajú po prvé otázky, či skutočne došlo k zmene v štruktúre obchodu, a po druhé záveru Rady, v zmysle ktorého sa žalobkyňa podieľala na prekládke.

– O zmene v štruktúre obchodu

49 V prvom rade sa žalobkyňa domnieva, že čínske štatistiky vývozu bicyklov cez Indonéziu, z ktorých Rada predovšetkým vychádzala pri rozhodnutí o existencii zmeny v štruktúre obchodu, sú nesprávne. Podľa žalobkyne existuje na vývoz bicyklov vyššia diskontná sadzba ako na vývoz bicyklových dielov, čo viedlo čínskych vývozcov k tomu, aby vývoj jednotlivých dielov ohlásili ako vývoz celých bicyklov. Za týchto podmienok boli čínske štatistiky vývozu bicyklov umelo navýšené, pričom polovica vyvezených bicyklov boli v skutočnosti bicyklové diely. Čínska ľudová republika preto vyviezla do Indonézie v porovnaní s údajmi uvedenými v tabuľke 2 napadnutého nariadenia zjavne nižší počet bicyklov.

50 Po druhé žalobkyňa konštatuje, že údaje použité na účely stanovenia zmeny v štruktúre obchodu nepostačujú na podporu záveru o prekládke, keďže neexistuje jasný vzťah medzi vývozom bicyklov z Číny do Indonézie a vývozmi z Indonézie do Únie.

51 Po tretie Rada nezohľadnila alternatívne vysvetlenia údajnej zmeny v štruktúre obchodu. Predovšetkým z jej analýzy o objeme výroby vyplýva málo záverov a týka sa nesprávneho obdobia.

52 Rada všetky tieto tvrdenia popiera ako nedôvodné.

53 V tomto ohľade treba predovšetkým zdôrazniť, že po prvé z dokumentu, v ktorom sa uvádzajú rôzne diskontné sadzby pre bicykle a bicyklové diely, ktorý predložila žalobkyňa, vyplýva, že rozdielne diskontné sadzby dane z pridanej hodnoty (DPH) pre bicyklové diely a celé bicykle skutočne existujú.

54 Žalobkyňa však nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že čínsky vývozcovia alebo colné orgány preto deklarovali vyvoz bicyklových dielov ako vývoz celých bicyklov. Žalobkyňa totiž predložila len dokumenty o obmedzenom množstve transakcií. Aj napriek tomu, že tieto dokumenty majú istú dôkaznú hodnotu, pokiaľ ide o existenciu takejto praktiky, nie sú samé osebe spôsobilé preukázať, že uvedená praktika bola dostatočne obvyklá na to, aby vyvrátila štatistiky použité Radou. Žalobkyňa za každých okolností nepreukázala, že uvedená praktika bola dostatočne obvyklá na to, aby vyvrátila platnosť čínskych štatistík.

55 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia mohla v priebehu prešetrovania jednoducho odhaliť existenciu takejto praktiky, keďže podnikateľom v tomto odvetví bola táto dobre známa. Žalobkyňa v zásade uvádza, že Komisia porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti.

- 56 Rada v tejto súvislosti na jednej strane uvádza, a žalobkyňa jej tvrdenie nespochybňuje, že žiadny z ďalších účastníkov dotknutých týmto prešetrovaním alebo inými prešetrovaniami, ktoré sa vykonávali súbežne, nepoukázal na existenciu takejto praktiky. Okrem toho úrady Indonézie a Číny, ktorým boli výsledky prešetrovania predložené, nikdy nespochybnili spoľahlivosť týchto štatistík použitých na porovnanie s ich vlastnými číselnými údajmi. Rada preto nemala dôvod pochybovať o spoľahlivosti predmetných štatistík.
- 57 Na druhej strane treba zdôrazniť, že žalobkyňa na údajnú existenciu tejto praktiky poukázala až 28. mája 2013, teda deň pred prijatím napadnutého nariadenia a viac ako 40 dní po uplynutí stanovenej lehoty na predloženie pripomienok k všeobecnému informačnému dokumentu. Túto praktiku v minulosti nikdy nespomenula. Tvrdenie žalobkyne bolo preto predložené v značne neskorom štádiu prešetrovania.
- 58 Za týchto podmienok žalobkyňa nepreukázala, že by sa inštitúcie Únie v súvislosti s použitými štatistikami dopustili nesprávneho právneho posúdenia alebo že by nedodržali zásadu povinnosti náležitej starostlivosti.
- 59 Po druhé treba konštatovať, že číselné údaje, na ktoré Rada poukázala v bodoch 45 až 55 napadnutého nariadenia, preukazujú existenciu zmeny v štruktúre obchodu v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia medzi Čínou a Úniou, medzi Čínou a Indonéziou, a napokon medzi Indonéziou a Úniou.
- 60 V prvom rade z odôvodnenia 45 a tabuľky 1 napadnutého nariadenia totiž vyplýva, že vývoz bicyklov z Číny do Únie sa počas obdobia prešetrovania celkovo znížil o 80 %. Od zvýšenia cla v roku 2005 po koniec výkazového obdobia bol dovoz tretinový. Po druhé vývoz bicyklov z Číny do Indonézie sa počas obdobia prešetrovania zvýšil o viac ako 83 %, tak ako vyplýva z odôvodnenia 51 a tabuľky 2 napadnutého nariadenia. Po tretie vývoz bicyklov z Indonézie do Únie sa počas obdobia prešetrovania zvýšil 2,6 násobne. Tak ako vyplýva z odôvodnenia 46 a tabuľky 1 napadnutého nariadenia, hoci dovoz z Indonézie v roku 2009 klesol, jednak naďalej ostal na úrovni vysoko nad úrovňami z roku 2004 a 2005, a jednak v rokoch 2010 až 2012 opäť vzrástol.
- 61 Je pravda, ako zdôrazňuje žalobkyňa, že dovoz z Indonézie s pôvodom v Číne klesol o 10,1 %, kým vývoz z Indonézie do Únie vzrástol v roku 2007 o 18,6 %. Takýto ročný výkyv však sám osebe nemôže vyvrátiť vývoj vyplývajúci z číselných údajov orgánov Únie. Ako správne zdôrazňuje Rada, časový posun v zmene obchodného toku medzi Čínou a Indonéziou a medzi Indonéziou a Úniou môže predovšetkým vzniknúť z dôvodu existencie skladových zásob.
- 62 Za týchto podmienok sa Rada nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď na základe týchto číselných údajov dospela k záveru, že došlo k zmene v štruktúre obchodu.
- 63 Po tretie Rada podľa žalobkyne počas jej preskúmania vývoja vývozu z Indonézie do Únie nezohľadnila alternatívne vysvetlenia ohľadom obchádzania.
- 64 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že základné nariadenie nedáva Komisii nijakú prešetrovaciu právomoc, ktorá by jej umožnila podniky donútiť, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie. Za týchto podmienok sú Rada i Komisia odkázané pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu strán (rozsudok z 24. mája 2012, JBF RAK/Rada, T-555/10, EU:T:2012:262, bod 80).
- 65 V prejednávanej veci treba v prvom rade konštatovať, že zo skutočností uvedených v spise vyplýva, že počas prešetrovania nebolo uvedené žiadne alternatívne vysvetlenie. Rada predovšetkým zdôrazňuje, že úrady Indonézie nepredložili pripomienky, ktorými by spochybňovali dôvod zmeny v štruktúre obchodu.

- 66 Po druhé treba poznamenať, že ani sama žalobkyňa počas administratívnej a súdnej fázy konania neuviedla alternatívne vysvetlenie, ktorým by bolo možné odôvodniť zmenu v štruktúre obchodu inak ako uložením pôvodného antidumpingového cla. Žalobkyňa sa obmedzila len na podčiarknutie skutočnosti, že Rada nevzala do úvahy alternatívne vysvetlenia obchádzania, pričom okrem kritiky analýzy objemov výroby, vykonané Radou, neposkytla nijaké spresnenie.
- 67 Pokiaľ ide o vývoj objemu výroby, žalobkyňa sa domnieva, že analýza Rady je neúplná, pretože nezahŕňa celé obdobie prešetrovania ani všetky vývozné spoločnosti z Indonézie.
- 68 Z odôvodnenia 56 a tabuľky 3 napadnutého nariadenia vyplýva, že inštitúcie Únie prešetrili vývoj objemu výroby spolupracujúcich spoločností od roku 2009 do konca vykazovaného obdobia. Z tejto analýzy vyplýva, že spolupracujúce spoločnosti z Indonézie zvýšili počas tohto obdobia svoju výrobu o 54 %.
- 69 V tejto súvislosti treba predovšetkým zdôrazniť, že inštitúcie Únie oprávnene vychádzali z číselných údajov, ktoré im poskytli spolupracujúce spoločnosti z Indonézie, keďže číselné údaje týkajúce sa ostatných spoločností neboli dostupné a ani spoľahlivé. Napokon tak, ako správne zdôraznila Rada, z tabuliek, ktoré bolo potrebné vyplniť v prílohe formulára žiadosti o oslobodenie, vyplýva, že žiadatelia boli povinní poskytnúť údaje o objeme výroby od roku 2004. Komisia preto správne prešetrila objemy výroby za celé obdobie prešetrovania. Vo svojich písomných dokumentoch Rada odôvodnila, že sa obmedzila na obdobie od roku 2009 do augusta 2012, pretože údaje týkajúce sa prvých rokov, neboli úplné v prípade všetkých spoločností.
- 70 Teda, keďže okrem uloženia antidumpingového cla nebolo v priebehu šetrenia predložené iné odôvodnenie a s ohľadom na to, že žalobkyňa počas administratívnej a súdnej fázy konania nepredložila v tomto ohľade nijaký konkrétny dôkaz, Rada mohla dôvodne vyvodiť záver o neexistencii alternatívneho vysvetlenia zmeny v štruktúre obchodu.
- 71 Prvú časť žalobného dôvodu preto treba zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.
- O uskutočnení prekládky
- 72 V súvislosti s druhou časťou odvolacieho dôvodu uplatňuje odvolateľka tri tvrdenia.
- 73 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď v odôvodnení 62 napadnutého nariadenia (pozri bod 23 vyššie) rozhodla, že nevlastnila dostatočné zariadenia na odôvodnenie objemov vývozu do Únie počas vykazovaného obdobia.
- 74 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď existenciu prekládky vyvodila len zo zmeny v štruktúre obchodu. Rada nepredložila dôkazy o existencii predmetnej prekládky a nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi touto prekládkou a údajnou zmenou v štruktúre obchodu.
- 75 Po tretie sa žalobkyňa domnieva, že v prípade neexistencie akéhokoľvek dôkazu mali byť predložené informácie posúdené ako dostupné skutočnosti v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia.
- 76 Rada spochybňuje všetky tvrdenia žalobkyne.
- 77 Čo sa týka prvého tvrdenia, žalobkyňa zastáva názor, že je skutočným výrobcom bicyklov s pôvodom v Indonézii a z tohto dôvodu ju nemožno považovať za spoločnosť podieľajúcu sa na obchádzaní. Z odpovede uvedenej vo formulári žiadosti o oslobodenie predovšetkým vyplýva, že [dôverné]¹.

1 — Skryté utajené údaje.

Nespochybňuje, že z Číny dovezla istý počet samostatných dielov. Tieto samostatné diely boli následne využité pri výrobe bicyklov v jej závode v Tangerangu (Indonézia), ktorý zamestnáva približne [dôverne]. Podľa žalobkyne proces výroby, ktorý sa uskutočňoval v jej závode, zahŕňal všetky fázy výroby bicykla.

- 78 Žalobkyňa sa vo svojom tvrdení, že Rada mala k dispozícii dostatok informácií na to, aby dospela k záveru, že k prekládke nedochádza, odvoláva najmä na odpoveď vo formulári žiadosti o oslobodenie a na auditorskú správu spoločnosti V. z 28. novembra 2011, po ktorej nasledovala správa zo 16. júla 2012.
- 79 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že na jednej strane skutočnosť, že jej zariadenia nevykazovali v čase overovania na mieste znaky používania, a na druhej strane že závod nebol v čase tohto overovania v prevádzke, nemá na rozdiel od tvrdenia Komisie, nijakú dôkaznú hodnotu. Žalobkyňa tiež zdôrazňuje, že tvrdenie Rady v odôvodnení 29 napadnutého nariadenia, v zmysle ktorého mala žalobkyňa vzťah s čínskym výrobcom ako dodávateľom bicyklových dielov, odporuje konštatovaniu, že sama bicykle nevyrábala a tiež záveru o prekládke.
- 80 V tomto ohľade treba spresniť, že základné nariadenie nedáva Komisii nijakú prešetrovaciu právomoc, ktorá by jej umožnila podniky donútiť, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie. Za týchto podmienok sú Rada i Komisia odkázané pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu strán. V tomto ohľade majú informácie poskytnuté vo formulári žiadosti o oslobodenie, ako aj následné overovanie, ktoré môže Komisia vykonať na mieste, pre priebeh konania zameraného na predchádzanie obchádzania, rozhodujúce postavenie. Prináleží preto podnikom, ktoré spolupracujú, aby preukázali presnosť a správnosť informácií a dôkazov, ktoré poskytnú jednak v rámci odpovedí na písomné a ústne otázky, ako aj počas overovania na mieste (pozri v tomto zmysle rozsudok JBF RAK/Rada, už citovaný v bode 64 vyššie, EU:T:2012:262, bod 80 a citovaných judikatúru).
- 81 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žalobkyňa skutočne vo formulári žiadosti o oslobodenie a v opravenom formulári uviedla niekoľko relevantných skutočností. Predovšetkým v rámci tabuliek pripojených k predmetným formulárom poskytla súhrnné informácie o kapacite jej výroby, jej skutočnej výrobe, jej vývoznom predaji, jej obrate, určité údaje finančného a účtovného charakteru, akými sú celkové náklady závodu, skladové zásoby, nákupy samostatných dielov, ako aj pôvod týchto nákupov, proces výroby a výrobné náklady. Taktiež predložila účtovnú závierku.
- 82 Napriek tomu treba predovšetkým konštatovať, že informácie, ktoré žalobkyňa poskytla v prvom formulári žiadosti o oslobodenie predloženom 5. novembra 2012, sa ukázali ako nedostatočné, pretože boli vo veľkej miere neúplné.
- 83 Na základe informácií uvedených vo formulári žiadosti o oslobodenie predloženom 5. novembra 2012 totiž nebolo možné predovšetkým stanoviť príslušné náklady na bicyklové diely, ani ich pôvod, čo v tomto štádiu malo za následok, že nebolo možné určiť, či žalobkyňa bola výrobcom bicyklov s pôvodom v Indonézii, a ani jej udeliť oslobodenie podľa článku 13 ods. 2 základného nariadenia.
- 84 Komisia listom z 29. novembra 2012 žalobkyňu vyzvala, aby jej prostredníctvom trinástich konkrétnych otázok poskytla chýbajúce informácie, najneskôr do 3. decembra 2012, teda pred overovaním na mieste. V liste z 3. decembra 2012 uviedla žalobkyňa údaje k dvom z trinástich otázok Komisie, čo nenamieta.
- 85 Po druhé počas overovania na mieste, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 6. a 7. decembra 2012, predložila žalobkyňa opravenú verziu formulára žiadosti o oslobodenie, v ktorom boli niektoré body aktualizované, konkrétne najmä čo sa týka informácií o bicyklových dieloch nadobudnutých z iných krajín ako z Číny. Informácie uvedené v opravenom formulári žiadosti o oslobodenie však boli naďalej

neúplné, čo okrem iného žalobkyňa nenamieta. Najmä pokiaľ ide o údaje o vývoze, žalobkyňa predovšetkým nepredložila hodnoty npp (náklady, poistenie, preprava) vo vzťahu k niektorým dodávkam do Únie. Žalobkyňa tiež nedoložila náklady na obaly, záruku a bankové poplatky.

- 86 Informácie poskytnuté v opravenom formulári žiadosti o oslobodenie sa tiež ukázali ako rozporuplné a neoveriteľné.
- 87 Číselné údaje uvedené v dvoch tabuľkách pripojených k predloženým formulárom žiadosti o oslobodenie, týkajúce sa pôvodu bicyklových dielov nadobudnutých žalobkyňou, totiž najmä neboli koherentné, čo žalobkyňa nepopiera. Tieto číselné údaje však majú v rámci konania týkajúceho sa prípadného obchádzania antidumpingového cla rozhodujúce postavenie.
- 88 Po druhé zo skutočností uvedených v spise vyplýva, že zamestnanci žalobkyne ani počas zisťovania na mieste neposkytli jednak pracovné výkazy, na základe ktorých boli formuláre žiadosti o oslobodenie vyplnené (pozri v tejto súvislosti bod 112 nižšie), a jednak nevysvetlili, z čoho vyplývali číselné údaje poskytnuté vo formulároch žiadosti o oslobodenie, čo žalobkyňa nespochybňuje. Zdá sa, že číselné údaje predložené žalobkyňou boli vyhotovené ručne, len za pomoci kalkulačky.
- 89 Po tretie zo skutočností uvedených v spise tiež vyplýva, že žalobkyňa nebola schopná predložiť iné dokumenty, ako napríklad daňové priznania, colné formuláre a viacero výtlačkov faktúr. Žalobkyňa nemala k dispozícii ročné audítorské správy ani systém účtovníctva, ktorý by umožňoval jednoducho overiť uvedené číselné údaje vo formulároch žiadosti o oslobodenie, ako aj vyčerpávajúcu povahu zoznamu transakcií. Nebolo napríklad možné porovnať objem výroby s predajom a skladovými zásobami. Treba v tomto smere zdôrazniť, že listom z 27. novembra 2012 Komisia vopred žalobkyňu informovala o jej povinnosti predložiť počas zisťovania na mieste všetky dokumenty, najmä pracovné výkazy, ktoré by jej umožnili overiť číselné údaje uvedené vo formulári žiadosti o oslobodenie.
- 90 Po tretie v nadväznosti na overovanie na mieste, Komisia v liste z 28. januára 2013, ktorým žalobkyňu informovala o jej zámere uplatniť článok 18 ods. 1 základného nariadenia, opäť poskytla žalobkyňi možnosť, aby predložila potrebné dokumenty. Odpoveď žalobkyne zo 4. februára 2013 v rozsahu jednej strany nepriniesla žiadnu zásadnú skutočnosť, keďže sa žalobkyňa v podstate obmedzila na zopakovanie tvrdenia, že riadne spolupracovala. V odpovedi na všeobecný informačný dokument z 9. apríla 2013 žalobkyňa stále neposkytla konkrétne údaje, ktoré by odôvodňovali číselné údaje uvedené vo formulári žiadosti o oslobodenie a tieto údaje neposkytla ani v oneskorenom liste z 28. mája 2013.
- 91 Po štvrté, čo sa týka audítorskej správy spoločnosti V. z 28. novembra 2011, po ktorej nasledovala správa zo 16. júla 2012, treba konštatovať, že uvedená správa v žiadnom prípade nepreukazuje, že žalobkyňa sama vyrábala bicykle s pôvodom v Indonézii alebo že mohla splňať podmienky uvedené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia, tak ako správne zdôrazňuje Rada.
- 92 Táto správa sa totiž netýka otázky, či sa žalobkyňa podieľala na praktikách, postupoch alebo činnostiach, pre ktoré neexistuje iná príčina alebo hospodárske zdôvodnenie, ako je zavedenie pôvodného antidumpingového cla. Táto správa navyše preukazuje, že v čase jej uverejnenia sa žalobkyňa podieľala na výrobe bicyklov, čo nepopiera. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že táto audítorská správa sa týka výlučne pracovných podmienok a kvality organizácie. Neobsahuje preto nijaké relevantné údaje vo vzťahu k vývoju, najmä objemu výroby a k pôvodu samostatných dielov.
- 93 Okrem toho fotky a videá, ktoré žalobkyňa predložila Všeobecnému súdu, tiež nepreukazujú že bola výrobcom bicyklov v Indonézii, a teda že sa nepodieľala na obchádzaní v zmysle článku 13 základného nariadenia, keďže na základe týchto dokumentov nie je možné predovšetkým určiť pôvod použitých prvotných surovín.

- 94 Formuláre žiadosti o výnimku, audítorská správa spoločnosti V. a fotky predložené v rôznych momentoch súdneho konania, z ktorých žalobkyňa vychádza, teda nie sú spôsobilé preukázať, že žalobkyňa bola skutočne vývozcom z Indonézie alebo že spĺňala kritériá stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia.
- 95 Treba preto konštatovať, že na základe dokumentov v spise Rada nemala k dispozícii dostatok údajov, aby mohla v bode 62 napadnutého nariadenia jednoznačne konštatovať, že žalobkyňa s ohľadom na objem vývozu do Únie nevlastnila dostatočné zariadenia, a teda ani že sa podieľala na prekládke, t. j. vývoze výrobkov, na ktoré sa vzťahujú opatrenia, cez tretiu krajinu.
- 96 V tomto ohľade treba predovšetkým zdôrazniť, že odôvodnenie Rady sa z veľkej časti zakladá na konštatovaniach, ktoré vykonalí úradníci Komisie počas overovania na mieste.
- 97 Podľa úradníkov Komisie je najmä zjavné, že žalobkyňa v porovnaní s vykázaným objemom nevlastnila potrebné stroje na výrobu dostatočného počtu kusov. Poznamenali, že výrobný závod žalobkyne bol pri ich príchode zamknutý a niektoré výrobné stroje boli nové alebo pravdepodobne neboli práve používané. Okrem toho žalobkyňa nemala ani stroj na brúsenie, ani zvárací stroj. Úradníci Komisie neúspešne žiadali, aby im boli ukázané prvotné suroviny, pokiaľ ide o kolesá z ľahkých zliatin a tiež neopracované rámy. Na rozdiel od toho našli debny, v ktorých sa nachádzali hotové bicykle s označením „vyrobené v Indonézii“, pričom čínsky dodávateľ žalobkyne nebol uvedený a tiež iné škatule, ktoré obsahovali rámy bez označenia pôvodu. Skupina úradníkov spozorovala, že všetky rámy boli dodané dodávateľmi a už nastriekané farbou. Zamestnanci žalobkyne napokon neboli schopní poskytnúť vysvetlenia týkajúce sa výrobného procesu.
- 98 Žiadne z týchto konštatovaní však samostatne ani spoločne neodôvodňujú presvedčivo existenciu prekládky.
- 99 Keďže sa činnosť podniku po začatí prešetrovania obchádzania v podstatnej miere spomalila, nemožno vyvodiť záver, že závod bol v dobrom stave a skladové zásoby prvotných surovín boli v čase uskutočnenia overovania na mieste malé. V tomto ohľade navyše žalobkyňa zdôraznila, že s ohľadom na útlm jej činnosti predala niektoré časti svojej výrobnéj linky. Uviedla tiež, že niektoré výrobné stroje boli predané zakrátko po požiari, ktorý v jej podniku vypukol 23. apríla 2009, čo doložila faktúrami. V máji 2009 a v júli 2011 preto opakovane investovala najmä do montážnych liniek.
- 100 Je pravda, že niektoré konštatovania, ako napríklad skutočnosť, že čínsky dodávateľ žalobkyne vôbec nebol uvedený alebo že niektoré škatule obsahovali rámy bez označenia pôvodu, prispeli k vzniku pochybností týkajúcich sa skutočnej činnosti žalobkyne, ktoré boli, okrem iného, podporené skutočnosťou, že žalobkyňa nepreukázala číselné údaje poskytnuté vo formulári žiadosti o oslobodenie. Tieto skutočnosti však žiadnym spôsobom nepreukazujú vykonanie prekládky žalobkyňou.
- 101 Čo sa týka skutočnosti, že zamestnanci žalobkyne, ktorí sa zúčastnili overovania na mieste, neboli schopní vysvetliť výrobný proces, čo okrem iného žalobkyňa spochybnila, treba konštatovať, že z písomných odpovedí Rady na písomné otázky Všeobecného súdu vyplýva, že Komisia bola v kontakte len so zamestnancami oddelenia predaja, ktorí neboli odborníkmi vo výrobe.
- 102 Po druhé Rada v súvislosti s vecnými konštatovaniami uvedenými v bode 97 vyššie vychádzala takmer výlučne zo správy úradníkov Komisie z misie, bez akejkoľvek ďalšej hmotnoprávnej skutočnosti. Žalobkyňa však väčšinu konštatovaní vyplývajúcich zo správy z misie popiera, predovšetkým pokiaľ ide o skutočnosť, že montážne linky nefungovali alebo že niektoré skladové zásoby prvotných surovín neexistovali. Je pravda, že vo svojich písomnostiach v priebehu pojednávania Rada poukázala na niektoré fotky predložené žalobkyňou alebo vyhotovené úradníkmi Komisie počas overovania na mieste. Tieto fotky však neodpovedajú na otázku, či sa žalobkyňa zúčastňovala na procese prekládky.

- 103 Po tretie Rada svoje odôvodnenie zakladá aj na skutočnosti, že žalobkyňa jej nepreukázala, že bola skutočne výrobcom z Indonézie alebo že spĺňala podmienky stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Aj napriek tomu, že toto konštatovanie bolo v bode 94 vyššie podporené, samé osebe nie je spôsobilé odôvodniť záver, že žalobkyňa sa podieľala na prekládke.
- 104 S ohľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 95 až 103 Rada nemala k dispozícii dostatok údajov na to, aby mohla konštatovať, že žalobkyňa nevlastnila dostatočné výrobné kapacity, ktorými by odôvodnila objem vyvezený do Únie, a teda že sa podieľala na prekládke.
- 105 Je pravda, že nemožno vylúčiť, že medzi všetkými praktikami, postupmi alebo činnosťami, pre ktoré neexistuje iná príčina alebo hospodárske zdôvodnenie, ako je zavedenie pôvodného antidumpingového cla v zmysle článku 13 ods. 1 druhého pododseku základného nariadenia, sa žalobkyňa podieľala na prekládke. Preto na rozdiel od tvrdenia Komisie na pojednávaní, skutočnosť, že žalobkyňa nevedela preukázať, že je skutočne výrobcom z Indonézie alebo že spĺňa podmienky podľa článku 13 ods. 2 základného nariadenia, nedáva Rade možnosť vysloviť nesprávny záver o existencii prekládky vykonávanej žalobkyňou, keďže takáto možnosť nijako nevyplýva zo základného nariadenia alebo z judikatúry.
- 106 Za týchto podmienok treba vyhovieť druhej časti prvého žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné zaoberať sa ďalšími tvrdeniami žalobkyne.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 základného nariadenia, zásady proporcionality a povinnosti odôvodnenia

- 107 Na podporu svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza tri časti, ktoré majú za cieľ predovšetkým preukázať, že sa Rada v bodoch 29 až 33 napadnutého nariadenia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že žalobkyňa nespocovala v zmysle článku 18 základného nariadenia. V prvej časti uvádza, že spolupracovala podľa svojich najlepších schopností, čo Rada v rozpore s článkom 18 základného nariadenia nezohľadnila. V druhej časti, ktorá je rovnako založená na porušení článku 18 základného nariadenia, žalobkyňa namieta konštatovanie o nespocovali. V tretej časti tvrdí, že Rada porušila svoju povinnosť odôvodnenia najmä tým, že nevysvetlila, ktoré z dostupných údajov v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, vzala do úvahy. Vo štvrtnej časti sa domnieva, že Rada v rozpore s článkom 18 ods. 3 základného nariadenia nezohľadnila informácie, ktoré jej žalobkyňa poskytovala počas celej doby prešetrovania. Okrem toho, nezohľadnenie všetkých informácií, ktoré jej poskytla, je v rozpore so zásadou proporcionality.
- 108 Rada spochybňuje všetky tvrdenia žalobkyne.
- 109 Všeobecný súd sa domnieva, že najskôr treba preskúmať druhú časť a potom postupne prvú, tretiu a štvrtú časť.

– O konštatovaní nespocovali

- 110 Na podporu druhej časti druhého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza niekoľko tvrdení s cieľom preukázať, že konštatovanie o nespocovali nie je správne. Predovšetkým tvrdí, že konštatovanie o nespocovali sa nemôže zakladať len na nepredložení pracovných výkazov.
- 111 V tomto ohľade treba hneď na úvod pripomenúť, že článok 18 ods. 1 prvá veta základného nariadenia inštitúciám umožňuje, aby rozhodli na základe dostupných skutočností, ak ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania. Možnosť využiť dostupné skutočnosti sa uplatní aj v tom prípade, ak ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytne nepravdivé alebo zavádzajúce informácie. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že

tieto štyri podmienky sú alternatívne, pričom, ak je čo i len jedna z nich splnená, inštitúcie môžu založiť svoje predbežné alebo konečné zistenia na dostupných skutočnostiach (rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, EU:T:2014:271, bod 44).

- 112 V prejednávanej veci treba v prvom rade konštatovať, že odmietnutie spolupráce sa v napadnutom nariadení nezakladá len na nepredložení pracovných výkazov, ktoré by umožnili priblíženie odpovedí vo formulári žiadosti o oslobodenie, a finančných a účtovných dokumentov vývozcu. Vychádza tiež z oneskoreného predloženia požadovaných informácií a ich rozporuplného a málo spoľahlivého charakteru, ako aj ťažkostí, ktoré sa objavili počas overovania na mieste. V rámci prvého žalobného dôvodu už pritom bolo preukázané, že údaje, ktoré žalobkyňa predložila, sa ukázali ako neúplné, rozporuplné a neoveriteľné. Žalobkyňa preto neposkytla prístup k všetkým potrebným informáciám v zmysle judikatúry citovanej v bode 111 vyššie.
- 113 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že nesúlad, ktorý sa objavil v číselných údajoch výroby, treba pripísať zdržaniu medzi momentom zaevidovania a skutočným tempom výroby. Zastáva názor, že toto tvrdenie možno založiť na jej liste zo 4. februára 2013. Stačí však konštatovať, že v liste zo 4. februára 2013 sa v tomto smere nenachádza nijaký dôkaz.
- 114 Po tretie žalobkyňa zdôrazňuje, že najmenej časť poskytnutých informácií bola správna, keďže Rada sama uznala, že oznámené číselné údaje týkajúce sa vývozného predaja, boli správne. Z odôvodnenia 31 napadnutého nariadenia pritom naozaj vyplýva, že Rada potvrdila konštatovanie, v zmysle ktorého boli tieto číselné údaje správne. Podľa Rady sa však tieto údaje po prvé týkajú všetkých vývozných predajov, a nielen vývozu do Únie, v prípade ktorých porovnanie nebolo možné, čo žalobkyňa nenamieta. Po druhé skutočnosť, že číselné údaje o vývoze boli správne a overiteľné, neznamena, že treba potvrdiť aj číselné údaje týkajúce sa pôvodu vyvezených výrobkov.
- 115 Po štvrté, čo sa týka skutočnosti, že obchodný riaditeľ žalobkyne bol zároveň zamestnancom čínskeho výrobcu, ktorý bol jej hlavným dodávateľom bicyklových dielov, je pravda, že táto skutočnosť sama osebe nemôže zakladať konštatovanie o nespolupráci v zmysle článku 18 základného nariadenia. Vysvetlenia predložené žalobkyňou ohľadom postavenia tohto zamestnanca sa však ukázali obzvlášť zavádzajúce, čo je pre posúdenie spolupráce žalobkyne relevantné. Treba tiež zdôrazniť, že žalobkyňa vo formulári žiadosti o oslobodenie uviedla, že nemá žiadny vzťah s čínskymi podnikmi. Pokiaľ ide o prípadnú relevantnosť skutočnosti, že obchodný riaditeľ žalobkyne bol zároveň zamestnancom čínskej spoločnosti vyrábajúcej bicykle, pre stanovenie obchádzania cez Indonéziu, Komisia v každom ohľade správne žalobkyňu v tejto súvislosti položila otázky a je tiež správne, že sa táto skutočnosť uvádza v napadnutom nariadení.
- 116 Po piate žalobkyňa tvrdí, že odmietnutie spolupráce sa týka len montážnej činnosti, a nie prekládky. V tomto ohľade zdôrazňuje, že údajná nedostatočná spolupráca sa dotýka len hodnoty dielov čínskeho pôvodu. Tieto informácie však podľa nej boli potrebné len pre určenie, či vykonávala montážne práce, teda či postupovala v súlade s pravidlami týkajúcimi sa podielu dielov dovezených z Číny na celkovej hodnote vyrobeného výrobku v súlade s článkom 13 ods. 2 základného nariadenia. Keďže obchádzanie cez Indonéziu vychádza v napadnutom nariadení výlučne z prekládky, konštatovanie o nespolupráci sa podľa žalobkyne týka záverov, ktoré nie sú pre tvrdenia Rady o obchádzaní relevantné.
- 117 V tomto ohľade treba predovšetkým poznamenať, že z formulára žiadosti o oslobodenie predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalobkyňa sa snažila preukázať, že spĺňa podmienky uvedené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Komisia preto oprávnene v prílohe B všeobecného informačného dokumentu odôvodnila svoje rozhodnutie neudelieť žalobkyňu oslobodenie spresnením, že na základe predložených informácií nemala možnosť vykonať výpočty zodpovedajúce týmto podmienkam. V tomto ohľade treba pripomenúť, že prešetrovanie sa týkalo obchádzania cez Indonéziu, a nie konkrétnej formy obchádzania. Komisia v odôvodnení 9 nariadenia č. 875/2012, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa obchádzania, uviedla v súvislosti s Indonéziou, okrem iného, aj možnosť prekládky a montážnu činnosť.

118 Po druhé treba pripomenúť, že žalobkyňa nepreukázala, že skutočne bola výrobcom bicyklov s pôvodom v Indonézii alebo že spĺňala podmienky stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia, teda že nevedela preukázať pôvod bicyklov, ktoré vo veľkom množstve vyvážala do Únie. Informácie, ktoré žalobkyňa predložila, boli v každom prípade nedostatočné, keďže cieľom prešetrovania bolo stanoviť, či sa žalobkyňa podieľala na obchádzaní pôvodného antidumpingového cla cez Indonéziu, bez ohľadu na predchádzajúce posúdenie týchto praktík Radou.

119 Za týchto okolností treba toto tvrdenie zamietnuť ako nedôvodné.

120 Je preto namieste zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

– O účinkoch spolupráce žalobkyne

121 V prvej časti žalobkyňa tvrdí, že Rada v rozpore s článkom 18 základného nariadenia nezohľadnila skutočnosť, že žalobkyňa spolupracovala podľa svojich najlepších schopností. V tomto ohľade predovšetkým zdôrazňuje, že predložila žiadosť o oslobodenie, ako aj opravený formulár, a súhlasila s prijatím skupiny Komisie počas overovania na mieste. Okrem toho sa spolupráca uskutočnila za sťažných okolností, keďže žalobkyňa mala obmedzené administratívne kapacity a nepoznala administratívne postupy Komisie.

122 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že využitie dostupných údajov je odôvodnené najmä v tom prípade, ak podnik odmietne spolupracovať alebo ak poskytne nepravdivé alebo zavádzajúce údaje, pričom podľa článku 18 ods. 1 druhej vety základného nariadenia sa úmyselné konanie nevyžaduje. Miera úsilia, ktorú dotknutá strana vynaloží na oznámenie určitých informácií, nie je totiž nevyhnutne spojená s vlastnou kvalitou oznámených informácií a v každom prípade nie je jediným rozhodujúcim prvkom. Teda, aj napriek tomu, že Komisia napokon požadované informácie získala, má právo využiť dostupné údaje týkajúce sa požadovaných informácií (rozsudok zo 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Rada, T-409/06, Zb., EU:T:2010:69, body 103 a 104).

123 Treba okrem iného pripomenúť, že prináleží inštitúciám Únie, aby rozhodli, či sa na účely overenia informácií poskytnutých dotknutou stranou, domnievajú, že je nevyhnutné potvrdiť tieto informácie prostredníctvom overovania na mieste v priestoroch tohto účastníka konania, a jednak že za predpokladu, že dotknutý účastník konania bráni overeniu ním poskytnutých údajov na mieste, dôjde k uplatneniu článku 18 základného nariadenia a možno využiť dostupné údaje. Hoci odmietnutie overovania na mieste odporuje cieľu lojálnej a dôslednej spolupráce, ktorého rešpektovanie sa snaží zaručiť článok 18 ods. 1 základného nariadenia, skutočnosť, že sa mu dotknutá strana podrobí sama osebe, nezakladá konštatovanie spolupráce (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, T-192/08, Zb., EU:T:2011:619, body 273 a 275).

124 Za týchto podmienok predloženie formulára žiadosti o oslobodenie a následne jeho opravenej verzie ani prijatie úradníkov Komisie počas overovania na mieste nepostačuje na to, aby bolo možné vysloviť, že žalobkyňa spolupracovala alebo že inštitúcie Únie boli povinné zohľadniť chýbajúce informácie. Okrem toho údaje, o ktoré Komisia v prejednávanej veci žiadala, nemožno vyhodnotiť tak, že si vyžadujú obzvlášť veľké administratívne zaťaženie. Navyše, podľa Rady, tvorilo oddelenie predaja a administratívu žalobkyne šesťnásť osôb, čo žalobkyňa nespochybňuje.

125 Po druhé treba zdôrazniť, že článok 18 ods. 3 základného nariadenia stanovuje, že ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správne zisteniu, a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že tieto podmienky sú kumulatívne. Preto nesplnenie

jednej z nich bráni uplatneniu tohto ustanovenia, a teda zohľadneniu predmetných informácií (rozsudok Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, už citovaný v bode 111 vyššie, EU:T:2014:271, bod 100).

126 Keďže žalobkyňa v prejednávanej veci nepredložila potrebné informácie v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, ktorými by preukázala, že skutočne bola výrobcom z Indonézie alebo že spĺňala podmienky stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia, ako už bolo uvedené v bodoch 80 až 94 vyššie, článok 18 ods. 3 základného nariadenia sa nemôže uplatniť. Navyše, aj v prípade, ak by na jednej strane predložila potrebné informácie a na druhej strane skutočne spolupracovala podľa svojich najlepších schopností, preukázalo sa, že predložené informácie nebolo možné skontrolovať.

127 Prvá časť druhého žalobného dôvodu teda musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

– O odôvodnení

128 Žalobkyňa predovšetkým zastáva názor, že Rada mala rozlišovať medzi spoluprácou, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa montáže a spoluprácou týkajúcou sa tvrdenia o prekládke. Keďže Rada nekonkretizovala, či sa predložené informácie týkali tvrdenia založeného na prekládke alebo tvrdenia o montáži, napadnuté nariadenie nie je riadne odôvodnené.

129 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Rada po tom, čo zamietla všetky predložené informácie, nevysvetlila povahu dostupných informácií v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, z ktorých vychádzala vo svojom konštatovaní o existencii obchádzania. Žalobkyňa sa tiež domnieva, že Rada mala spresniť, z akého dôvodu boli dostupné údaje tými najlepšimi.

130 Treba pripomenúť, že odôvodnenie aktu inštitúcií Únie musí jasne a jednoznačne vyjadrovať úvahy inštitúcie, ktorá tento akt vydala, aby mohli dotknuté osoby porozumieť dôvodom prijatého opatrenia a brániť svoje práva, a aby mohol súd vykonať svoje preskúmanie (rozsudok z 27. septembra 2005, Common Market Fertilizers/Komisia, T-134/03 a T-135/03, Zb., EU:T:2005:339, bod 156). Okrem toho otázku, či odôvodnenie právneho aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, treba posúdiť nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na súvislosti a na všetky právne predpisy upravujúce predmetnú oblasť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb., EU:C:1996:64, bod 86, a z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb., EU:T:1997:186, bod 150).

131 Rada v prejednávanej veci dodržala tieto zásady z nasledujúcich dôvodov.

132 V prvom rade, čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že Rada mala rozlišovať medzi spoluprácou, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa montáže, a spoluprácou týkajúcou sa tvrdenia o prekládke, treba pripomenúť, že v bode 117 vyššie bolo stanovené, že prešetrovanie sa týkalo obchádzania cez Indonéziu, a nie konkrétnej formy obchádzania. Okrem toho, skutočnosti, ktoré treba vziať do úvahy pri posúdení spolupráce, boli podobné jednak v súvislosti s prekládkou, ako aj montážou. Nebolo preto potrebné, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, rozdeliť posúdenie spolupráce žalobkyne v súvislosti s tvrdením o montáži a v súvislosti so spoluprácou žalobkyne, pokiaľ ide o tvrdenie o prekládke.

133 Treba navyše konštatovať, že odôvodnenie uvedené v odôvodneniach 29 až 33 napadnutého nariadenia je dostatočne podporené s ohľadom na judikatúru citovanú v bode 130 vyššie.

134 Z odôvodnenia 29 napadnutého nariadenia totiž vyplýva, že Rada konštatovala, že údaje predložené žalobkyňou boli neoveriteľné. Žalobkyňa predovšetkým neuchovala pracovné výkazy použité na vyplnenie formulára žiadosti o oslobodenie. Za týchto podmienok nebola žalobkyňa schopná preukázať, že tieto číselné údaje boli správne. Ďalej sa vo vykázanych číselných údajoch

v rámci výpočtov vykonaných počas overovania na mieste na základe dostupných dokumentov v priestoroch žalobkyne zistili nepresnosti. Napokon z prešetrovania vyplynulo, že obchodný riaditeľ spoločnosti bol v tom istom čase zamestnancom čínskeho výrobcu bicyklov, hlavného dodávateľa samostatných bicyklových dielov žalobkyne.

- 135 Z odôvodnení 30 a 31 napadnutého nariadenia vyplýva, že po oboznámení žalobkyne s jej zámerom nezohľadňovať informácie, ktoré predložila, jej Komisia udelila možnosť predložiť pripomienky. V týchto pripomienkach žalobkyňa uviedla, že spolupracovala a poskytla všetky vyžiadané dokumenty, okrem pracovných výkazov, ktoré nikdy predtým neboli vyžiadané. Rada v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pracovné výkazy boli riadne vyžiadané pred overením na mieste. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, v zmysle ktorého výpočty vykonané na mieste neboli správne z dôvodu nesprávnych vysvetlení jediného pracovníka, Rada zdôrazňuje, že o vysvetlenie žiadala viacerých pracovníkov, ktorí nevedeli uviesť zdroj číselných údajov uvedených vo formulári, ani spôsob ich výpočtu.
- 136 Rada preto v odôvodneniach 32 a 33 napadnutého nariadenia vyslovila záver, že informácie poskytnuté žalobkyňou nemohli byť zohľadnené a že zistenia týkajúce sa žalobkyne sa preto zakladali na dostupných informáciách v súlade s článkom 18 základného nariadenia.
- 137 Po druhé treba konštatovať, že je pravda, že Rada v napadnutom nariadení výslovne neuviedla konkrétnu povahu dostupných údajov.
- 138 Predovšetkým z odôvodnení 28 až 33, 45, 46, 50, 51, 55, 56, 92 a 98 až 102 napadnutého nariadenia však vyplýva, že dostupné údaje zahŕňali všetky údaje, z ktorých Rada vychádzala pri vyvodení záveru o existencii obchádzania na strane žalobkyne, teda najmä informácie, na základe ktorých možno konštatovať zmenu v štruktúre trhu, neexistenciu hodnoverného alternatívneho vysvetlenia a základné údaje z databázy Eurostatu Comext, na základe ktorých bolo možné založiť jednak záver o oslabení nápravných účinkov pôvodného antidumpingového cla a jednak existenciu dôkazných prostriedkov preukazujúcich dumping v súvislosti s predtým stanovenými normálnymi hodnotami. Okrem toho, dostupné údaje zahŕňajú všetky relevantné skutočnosti uvedené v spise, vrátane sťažnosti (odôvodnenia 10 až 17 napadnutého nariadenia).
- 139 Po tretie, čo sa týka tvrdenia, v zmysle ktorého mala Rada odôvodniť, prečo boli použité dostupné údaje tými najlepšimi, treba zdôrazniť, že takáto povinnosť nevyplýva ani z článku 18 ods. 1 základného nariadenia, ani z judikatúry. Článok 18 ods. 1 základného nariadenia stanovuje, že v prípade, ak dostupné údaje nie sú úplné, môže Rada rozhodnúť na základe dostupných údajov (pozri bod 111 vyššie). Predložené údaje v prejednávanej veci neboli úplné, a preto Rada nebola povinná odôvodniť, prečo boli použité dostupné údaje lepšie ako predložené údaje. Okrem toho treba zdôrazniť, že žalobkyňa netvrdila, že ostatné dostupné údaje boli lepšie ako údaje, ktoré mala Rada k dispozícii. Tvrdenie žalobkyne sa preto musí odmietnuť ako nedôvodné.
- 140 Za týchto podmienok treba tretiu časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.
- O zohľadnení dodatočných informácií predložených žalobkyňou
- 141 V štvrtej časti žalobkyňa uvádza, že Rada porušila článok 18 ods. 3 základného nariadenia a zásadu proporcionality, pretože neprihliadla na žiadne z predložených údajov, pričom neposúdila, či niektoré z informácií by bolo možné uplatniť v súvislosti s tvrdením o prekládke. Zdôrazňuje, že informácie predložila načas a že tieto informácie boli overiteľné, pokiaľ ide o tvrdenie o prekládke.
- 142 Predovšetkým čo sa týka porušenia článku 18 ods. 3 základného nariadenia, v bode 125 vyššie už bolo pripomenuté, že uplatnenie uvedeného článku 18 ods. 3 predpokladá splnenie štyroch kumulatívnych podmienok, týkajúcich sa najmä skutočnosti, že prípadné nedostatky nespôsobujú neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správne zisteniu, a zároveň, že predložené informácie

sú overiteľné. V prejednávanej veci už bolo v rámci prvého žalobného dôvodu stanovené, že informácie predložené žalobkyňou boli neúplné, rozporuplné a neoveriteľné, čo vylučuje uplatnenie článku 18 ods. 3 základného nariadenia bez ohľadu na druh konštatovaného obchádzania.

- 143 Tvrdenie založené na porušení článku 18 ods. 3 základného nariadenia preto treba zamietnuť ako nedôvodné.
- 144 Po druhé treba pripomenúť, že v súlade so zásadou proporcionality podlieha zákonnosť právnej úpravy Únie podmienke, že prostriedky, ktoré využíva, sú vhodné na uskutočnenie cieľa, ktorý predmetná úprava legitímne sleduje, a nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie, pričom, ak si možno vybrať medzi viacerými primeranými opatreniami, v zásade je potrebné použiť najmenej obmedzujúce (rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. júna 1996, NMB France a i./Komisia, T-162/94, Zb., EU:T:1996:71, bod 69).
- 145 Žalobkyňa v prejednávanej veci v zásade zastáva názor, že nezohľadnenie všetkých predložených informácií bez toho, aby sa posúdilo, či niektoré z nich možno použiť v súvislosti s tvrdením o prekládke, bolo neprimerané.
- 146 V tomto ohľade stačí pripomenúť, že žalobkyňa nepredložila informácie, ktorými by preukázala, že skutočne bola vývozcom z Indonézie alebo že spĺňala podmienky stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Rada preto neporušila zásadu proporcionality, keď nezohľadnila uvedené informácie.
- 147 Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť štvrtú časť druhého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.
- 148 Druhý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť v celom rozsahu.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 13 ods. 1 základného nariadenia a zásady rovnosti zaobchádzania

- 149 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávnych skutkových zistení a právneho posúdenia, pretože použila cenové údaje vyplývajúce zo základnej databázy Eurostatu Comext. Podľa žalobkyne v priebehu všetkých fáz preskúmania antidumpingových nariadení týkajúcich sa bicyklov a bicyklových dielov s pôvodom v ČLR, sa pripustilo, že údaje z databázy Eurostatu Comext neboli spoľahlivé a nebolo na ich základe možné vykonať konečné porovnania.
- 150 V druhom rade Rada porušila článok 13 ods. 1 základného nariadenia a zásadu rovnosti zaobchádzania, pretože vylúčila údaje žalobkyne o vývozných cenách, ktorých spoľahlivosť bola potvrdená v odôvodnení 31 napadnutého nariadenia. Podľa žalobkyne skutočnosť, že Rada zohľadnila údaje spolupracujúcich spoločností, viedlo k skresleniu údajov týkajúcich sa dumpingu.
- 151 Rada namieta voči tvrdeniam žalobkyne.
- 152 V tomto ohľade treba pripomenúť, že z článku 13 ods. 1 základného nariadenia vyplýva, že konštatovanie obchádzania predpokladá, že existujú dôkazné prostriedky o dumpingu v spojení s normálnymi hodnotami, stanoveným počas pôvodného antidumpingového prešetrovania.
- 153 Navyše zo základného nariadenia vyplýva, že inštitúcie Únie musia vybrať najvhodnejšiu metódu s cieľom stanovenia dumpingu a že tento výber predpokladá posúdenie celkovej hospodárskej situácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 1992, Minolta Camera/Rada, C-178/87, Zb., EU:C:1992:112, bod 41).

- 154 V prejednávanej veci treba predovšetkým pripomenúť, že už bolo konštatované, že žalobkyňa nespolupracovala v zmysle článku 18 základného nariadenia, keďže predložené údaje neboli spoľahlivé ani overiteľné.
- 155 Je pravda, že z odôvodnenia 31 napadnutého nariadenia vyplýva, že pokiaľ ide o hodnotu predaja z vývozu, zosúladienie bolo naozaj presné. Ako však tvrdí Rada, a žalobkyňa nenamieta, na základe účtovných kníh bolo možné zosúladiť a overiť len celkovú hodnotu všetkých vývozov. Okrem toho, predložené informácie neboli úplné, keďže žalobkyňa vôbec nepredložila potrebné informácie (pozri v tomto zmysle body 85 a 114 vyššie).
- 156 Za týchto podmienok, keďže Rada nemala k dispozícii spoľahlivé údaje týkajúce sa žalobkyne a spoločnosti tieto údaje neoznámili, bola oprávnená vychádzať z dostupných údajov.
- 157 Po druhé žalobkyňa spochybňuje použitie údajov z databázy Eurostatu Comext ako dostupných údajov v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Odkazuje na nariadenie č. 1095/2005, na vykonávacie nariadenie č. 990/2011 a na nariadenie č. 502/2013, v ktorých bola spoľahlivosť týchto údajov spochybnená.
- 158 V tomto ohľade treba najmä zdôrazniť, že tieto tri nariadenia citované žalobkyňou sa netýkali konania vo veci obchádzania. Týkali sa zavedenia konečného antidumpingového cla, opätovného preskúmania po uplynutí opatrení a priebežného preskúmania.
- 159 Po druhé treba zdôrazniť, že vývozná cena pre výrobcov, ktorí nespolupracovali, bola v týchto troch nariadeniach vypočítaná rôznymi spôsobmi. V nariadení č. 1095/2005 sa využili údaje o spoločnostiach, ktoré spolupracovali, keďže údaje z databázy Eurostatu Comext neboli v prípade celkového preskúmania záverov týkajúcich sa dumpingu a škody považované za dostatočne presné. Naopak, vo vykonávacom nariadení č. 990/2011 sa údaje z databázy Eurostatu Comext riadne využili, keďže spolupracoval jediný podnik. V nariadení č. 502/2013 sa údaje z databázy Eurostatu Comext využili len v určitom rozsahu, pretože tieto údaje neboli v konkrétnom prípade priebežného preskúmania posúdené ako dostatočne presné.
- 160 Teda, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, údaje z databázy Eurostatu Comext neboli v troch uvedených nariadeniach posúdené ako nedostatočné. Okrem toho treba zdôrazniť, že dumping bol stanovený rôznymi spôsobmi v závislosti od predmetu prešetrovania a okolností v danej veci.
- 161 Po tretie tieto nariadenia sa týkali ČLR a Vietnamu, nie Indonézie. Žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorým by preukázala, že tieto konštatovania boli relevantné aj vo vzťahu k Indonézii.
- 162 Za týchto podmienok treba tvrdenia žalobkyne týkajúce sa spoľahlivosti údajov z databázy Eurostatu Comext zamietnuť ako nedôvodné.
- 163 Po tretie, čo sa týka tvrdení o porušení zásady rovnosti zaobchádzania, žalobkyňa zastáva názor, že v prípade, ak číselné údaje použité Radou, teda podľa nej prevažne číselné údaje vývozcov, ktorí spolupracovali, skutočne preukazujú dumping, Komisia mala začať antidumpingové zisťovanie vo vzťahu k ostatným výrobcom z Indonézie namiesto toho, aby si žalobkyňa vybrala ako jedinou, ktorá je s malou pravdepodobnosťou zodpovedná za hospodárske problémy Únie.
- 164 V tomto ohľade treba po prvé pripomenúť, že inštitúcie Únie dospeli k záveru, že dôkazy o existencii dumpingu existujú v spojení s normálnymi hodnotami, stanovenými počas predchádzajúceho antidumpingového zisťovania, a nie v spojení s normálnou hodnotou predaja týchto vývozcov na vnútroštátnom trhu. Konštatovania uvedené v napadnutom nariadení preto neuvádzajú potrebu začať nezávislé antidumpingové zisťovanie voči výrobcom z Indonézie. Okrem toho treba tiež pripomenúť, že spolupracujúci výrobcovia, na rozdiel od žalobkyne, vedeli preukázať, že sa nepodieľali na obchádzaní.

- 165 Po druhé Rada v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu spresnila, že objemy a hodnota vývozu spolupracujúcich výrobcov boli vyňaté zo skupiny údajov týkajúcich sa všetkých vývozcov z Indonézie, ktoré boli dostupné v databáze Eurostatu Comext. Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, Rada nepoužila údaje o spolupracujúcich výrobcov, aby dospela k záveru, že existujú dôkazy o dumpingu.
- 166 S ohľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 152 až 165 treba konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala právne pochybenia alebo nesprávne právne posúdenie Rady, ako ani porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, pokiaľ ide o existenciu dôkazov o dumpingu.
- 167 Preto tretí žalobný dôvod musí byť zamietnutý v celom rozsahu ako nedôvodný.
- 168 S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, najmä v bode 106 vyššie, treba zrušiť článok 1 ods. 1 a 3 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne.

O trovách

- 169 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.
- 170 Komisia a spoločnosť Maxcom znášajú svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým a tretím pododsekom rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- Článok 1 ods. 1 a 3 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 501/2013 z 29. mája 2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike rozširuje na dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovany pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku, sa v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Chin Haur Indonesia, PT, zrušuje.**
- Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Chin Haur Indonesia a zároveň znáša svoje vlastné trovy konania.**
- Európska komisia a spoločnosť Maxcom Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania.**

van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. marca 2015.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Hlavné pôvodné antidumpingové a antisubvenčné konania	2
Konanie vo veci obchádzania	3
Napadnuté nariadenie	4
Konanie a návrhy účastníkov konania	5
Právny stav	6
O prípustnosti	6
O veci samej	7
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 13 ods.1 a článku 18 ods. 1 základného nariadenia	7
– O zmene v štruktúre obchodu	7
– O uskutočnení prekládky	9
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 základného nariadenia, zásady proporcionality a povinnosti odôvodnenia	13
– O konštatovaní nespôlupráce	13
– O účinkoch spolupráce žalobkyne	15
– O odôvodnení	16
– O zohľadnení dodatočných informácií predložených žalobkyňou	17
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 13 ods. 1 základného nariadenia a zásady rovnosti zaobchádzania	18
O trovách	20